

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

A Sanctis Petro, & Paulo Euangelium Christi Pr[a]enest[a]e disseminatum,
& Episcopum constitutum fuisse comprobatur. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

*A Sanctis Petro, & Paulo Euangelium
Christi Praenestae disseminatum, &
Episcopum constitutum fuisse
se comproba-
tur.*

CAPVT II.

Arnob. l. 2.
adu. Gent.

Lactant. l. 4.
instit. c. 20.

Clem. l. 6.
Const. Apof.
c. 8.

Greg. Turon.
p. 1. hist. c. 25.

Tertull. l. 4.
de Baptismi.

oprat. ll.

Acta S. Mar-
tial. in Cod.
Later.

Bosius Rom.
Subter. p. 26.

Martyrol.
Rom. & ibi
Card Baron.
19. Ianuar. &
20. Iunij.

VM igitur Princeps, & Corypheus
Apostolorum Petrus Christianam
fidem in Vrbe Orbis Principe
docuisset populorum turmas eru-
diens in Vaticano, & veridicus
Simon Magicis fallacis Simonis
artibus discussis non iam in mari

Tiberiadis pisces captans retibus, sed expiscans ho-
mines hamo Verbi Diuini, & illiciens esca veritatis
in Tiberi quamplurimos sacro Baptismate abluisset,
& in domo Pudentis ad Thermas Nouati, siue in Vi-
co Patricio ad radicem collis Viminalis, & in Tran-
stiberina regione, vbi synagoga Iudæorum erat;
cumque firmissima fundamenta iecisset Ecclesiæ re-
liquarum magistræ quæ mox tantum excreuerunt
in molem, noluit intrâ Urbis moenia continere præ-
conium Euangelij, sed in vicina excurrens oppida,
virosque pietate insignes ad longinqua delegans, il-
lud longè, latèque propagauit, & quasi pomœrium
protulit, dum Episcopos per diuersa loca LIII. ordi-
nauit, seu potius Episcopales sedes LIII. funda-
uit, & erexit, Antistites ibi constituens, vel mittens.

In

In Sicilia quidem Insula, quæ quia modico freto abs Italia diuiditur, inter continentes Prouincias, quæ nempe Italiae sunt coniunctæ, ab Vlpiano censetur, & pars Italiae existimatur, Tauromenij Pancratium, siue Maximum, Syracusis Marcianum, Catanæ Berryllum vel ordinauit, vel destinauit. in Narbonense Prouincia, quæ continens etiam dicitur Italiae, Zachariam Viennæ (licet Paulo Apostolo tribuat Ioannes à Bosco) Trophimum Arelatæ, Aphrodisium Biterris; & ne commemorem quos in Gallias, & Germanias, quosque in Hispanias direxit ad Euangelium disseminandum, & quos vniuersum per Orbem terrarum instituit, in Italia Barnabam præfecit Mediolani, Hermagoram Aquileiæ, posteaquam Marcum legasset Alexandriam, Rauennæ Apollinarem, Neapoli Asprenem, siue Asprenatem, cuius superius memini, Capuæ Priscum, Lucae Pandinum, Veronæ Eupropium, Patauio Prosdocium, Ticino Syrum, inque regionibus suburbanis Terracinæ Epaphroditum, Aequicolis populis Marcum alium ab Euangelista superscripto, Nepæ Prolemæum, & Fefulis Romulum, aliosque alibi, quos percensere nimis longum esset.

Conijcere verò licet haud incertis argumentis Sanctum Petrum Prænesten quoque adijisse, vt vbi Fortuna tam supersticiosè colebatur, Diuinam prouidentiam assereret, & religiosè promulgaret. Nam quæ perstat adhuc in summo Prænestini montis iugo Ecclesia Deo dicata est in honorem Beati Petri Apostoli, sicut & Monasterium situm in monte, qui Prænestinæ Vrbi præeminet, vbi viros Dei memorat habitasse Sanctus Gregorius M. ad annum à Christo nato DC. qui ab his audiuit mira olim patrata, quæ, sicut & ipse retulit, mox subijciam. Ad-

P

huc

Martinet. de vic. patric. Card. Baron. ad an. 44. annal. Eccles. e Symeon Metaphr. Const. Caier. in præfat. ad Gel. 2. Clac. vit. Pöt. Ia. & 9. continentes d. deo verb. signif. Martyr. Rom. 3. Apr.

Card. Baron. ad 8. 44. & 45 in annal. ecc. Clac. in S. Petri. I. Insula D. de Iudic. 1. Antiq. m. f. Viennen. & Martyr.

Antiq. Vien. ep. Epif. Arelat. ad S. Leonem pp.

Card. Baron. in Martyrol. Galefin. & Maurol. ad 4. Iun.

Niceph. 1. 2. eccl. hist. c. 35 Ferrar. in Topogr. ss. mart. Synaxarium, & Menolog. m. f.

Coriol. in Breuiar. Concil. Card. Baron. in notis ad Martyrol.

lib. 3. Dialog. c. 23.

Torrig. Crisp.
Vatic.

In Apol. pro
Synodo.

Anast. Bibl.
ex eoque Tor-
rig. in m. f.

Torrig. Crisp.
Vatic.

Seueram. de
7. Eccl.

huc ea in Ecclesia imago Sancti Petri, seu statua colitur instar illius, quæ in Basilica Vaticana ex ære perstat, siue illam Leo M. e Iouis Capitolini æneo simulacro conflatam posuit ob repressum Attilam anno Salutis CCCCLIII. Et verò Symmachum Primum tutatus Ennodius exclamat (*de veteri Tonante noua meritò vascula preparantur*) siue Honorius Primus Papa, qui tegulas æneas è templo Romuli sustulit, & his Basilicam suprascriptam contexit anno à Virginis partu DCXXVI. siue Gregorius Secundus, ad quem cum Leo Isauricus Imperator scripsisset: *Romam mittam, & imaginem Sancti Petri confringam*, respondit: *si quempiam ad evertendam imaginem Sancti Petri miseris, vide, protestamur Tibi, innocentes sumus à sanguine, quem susuri sunt, verum in ceruices Tuas, & in caput Tuum ista recident*, exstat epistola Gregorij Secundi Græcè, ac Latinè in Tomis Conciliorum, quæ Romæ sunt edita. & videtur exarata ad annum DCCXXVI. Prænestinæ quippe imagini, siue statuae, quæ Sanctum Petrum refert, protenso pedi capita submittentes, & quasi succollantes incolæ, aduenæque Senatus Apostolici Principem eodem, quo Romæ, ritu venerantur. Suadet hunc Beati Petri aduentum Prænestinæ pietas Excellentissimæ Gentis Columnensis, quæ assiduum Heroum seminarium fuit, & è qua Christianæ Reipublicæ propugnatores innumerabiles prodierunt; illi etenim cum ipsorum in ditioe foret Præneste, Sancti Petri iudicio eam sortiebantur (si qua fides est adscribenda Ludouico Monaldesco Vrbeuetano auctori Annalium ab anno *Θεοφανίας* MCCCXXVII. conscriptorum, quem confictum quàm vereor, sed aliquid veri permistum commento nullus dubito, dum Stephani Columnensis meminit,

minit, cui nihil mirum (scribit) si Præneste obtigerit, quia cui Sanctus Petrus benedixerit, obuenire solebat sorti eius obnoxia, ad annum salutis MCCCXXXII. Traductę scilicet fuerant sortes impię in benedictionem piam per saluberrimam metamorphosim, & felicem commutationem. Vsitatę quidem illę apud Gręcos, & Romanos legitimę in hereditate diuidenda, quam ideò illi κληρονομίαν nuncuparunt, & in dubijs casibus, imò & temerę in magistratibus dandis, inque ducendis vxoribus vsurpatę; quin ipsi Hebręi res commiserunt sortibus, cum aliquid, si ex hominum arbitratu fieret, offensionem futurum credebatur esse, vel inuidię, siue cum sic esset res incerta vt humano consilio, & solertia explorari non posset, iuxta illud Prouerbium. Sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur. Ita casus Achan super anathemate, ac Ionathę super melle deprehensi sunt, de sorte iacta pro Ionatha, qui fauam mellis degustarat, fusę Sanctus Ioannes Chrysostomus in Homilijs. Deus etiam infidelium hominum sortes à se regi docuit in Iona, & Aman, certę suborta procella circa Ionam ἔβαλον κλήρας miserunt sortes nautę, vt recenset etiam S. Ioannes suprascriptus de sorte ad iactandum in mare aliquem euectis, quoties incubisset tempestas, videndus Eustathius. Festum Hesther, seu Mardochei dicitur apud Hebręos Festum sortium Sigonio teste. Romani obseruabant in contiuuijs etiam omina, & sortes, vt prodit Lampridius. Sortes verò dicuntur proprię, quę non consilio, aut ratione produnt ea, quę sunt ambigua, sed casu tantum, atque fortuito, seu potius Dei nutu, fiuntque vel coniectu, vt cum quis talos iacit, vel eductu, cum ex vrna, vel sinu extrahuntur nomina, vel nota iam, & consti-

l. i. C. quand.
& quib. 4. p.
l. sed cum am
bo D. de iud.
l. generalit. s.
quis ergo D.
de fideiuss.
libert.

l. si quę sunt
D. de famil.
ercisc.
Plaut. in Ca-
sina.
Balduin. in S.
opt. instit. de
legat.

Prou. c. 16.
Iof. c. 7.
lib. i. Reg.
c. 14.

Ion. c. 1.
Hest. c. 3.
Homil. i. de
pœnit.

in amorib.
Iimen. lib. 11.
cum not.
Gaulmian.

l. 3. de Rep.
Hebr. c. 17.

Hist. Aug. ubi
Cafaub. &
Salmas.

c. 1. Actos. vbi
Sanctius.
lib. 1. paralip.
c. 24.

2. q. 95. ar. 8

tuta Symbola; & hoc modò Apostolos comperi,
dum Sanctum Matthiam cooptarunt in Apostolicum
Collegium, Diuinam voluntatem consuluisse eo-
rum exemplo forsitan, qui sortes miserant ad fami-
lias, & vices sacerdotum diuidendas; sed cum po-
stea Diuinus spiritus in Apostolos illapsus esset, in-
ter ipsos, fidelesque ceteros sortium vsum desijisse,
ac exoleuisse obseruant Beda, & Sanctus Thomas,
quamuis non desint qui sortes improprie, ac meta-
phoricè ibi accipiant pro modis, quibus obscura
hominibus à Deo significantur, & declarantur, siue
per instinctum internum, mentemque ab ipso im-
missam, & lucem, qua illuminati ad notitiam per-
ueniunt, siue per signum visibile, quo quid fieri ve-
lit Deus ostendat, & opinantur huiusmodi sortem,
seu signum visibile cecidisse super Matthiam, vt
Apostolus eligeretur.

Ab Ecclesia quidem licet Cleri nomen, & Cleri-
corum retineatur & probetur, quia Clerus, & Cle-
rici sunt fors Domini, in eamque vocati, versantur-
que in eius funiculis, & Dominus illorum fors est,
& pars hereditatis, tamen sortium vsum meritò fuit
reiectus, & improbatus, & sortilegi condemnati
fuerunt, vt superiori libro adnotaui, cum de Præ-
nestinis sortibus dissererem; de quibus copiosius
agunt Franciscus Polletus, Petrus Crinitus, & Po-
lydorus Vergilius, qui distinguit illas in Humanas,
& Diuinas; atque pereruditus Sirmondus.

1. 5. c. 7. Hist.
Fori Rom.
1. 22. c. 3. de
honest. disc.
1. 3. de 'pro. l.
in Sidon.
2. Acmejd.
1. 5. pareg.
iur. c. 22. ad c.
clot. dist. 21.

Laocoon ductus Neptuno sorte sacerdos.

Decantatur à Virgilio, vbi Seruius hæc addit, sorte
ductus est, vt solet fieri, cum deest certus. de Cleri-
cis agunt Alciatus, & Cuiacius.

Milites, qui Christum Dominum crucifixere, vestes
seu pallium quatuor in partes disseuissè, ac inuicem
diui-

diuifisse abs Euangeliftis difcimus, ſuper tunica ve-
 rò, quæ ἀρεός erat, & inconſutilis, ſortes miſſiſſe,
 ſiue micando digitis, ſiue alio genere ſortis, ar-
 guere iure licet falſi narrationem, quæ Prochori
 nomine circumfertur, cum in ea legatur, miſſas abs
 Apoſtoliſ ſortes ad Prouincias, & regionis Orbis ter-
 rarum fortiendas; Spiritus enim veritatis illos illu-
 ſtrabat, & dirigebat tam certè vt non egerent in-
 certarum ſortium ſubſidio. Scio quidem in Euan-
 geliorum, & Pſalterij Codicibus apertis, vt quid-
 que primò ſe ſubijceret oculis pro forte, atque ora-
 culi loco diù habitum apud aliquos Chriſtianos
 Rabbiorum æmulatores, atque Græcorum, qui
 ſelectos verſus Homericos, vel Virgilianos in pyc-
 cijiſ deſcriptos conijciebant in ſitulas, vt his eductis
 forte ſucceſſus explorarentur, vel exarabant in ta-
 bula, vt talorum arbitrante alea Diuinitate perage-
 retur; aut acceptum temerè Homeri, ſiue Virgilij
 poema referabant, & è verſu, in quem primum in-
 currebant, omen captabant euentus, quem requi-
 ſierant. Verum à pijs omnibus Σιγομαντῖαι illæ fue-
 runt ſemper exploſæ, & videntur à Beato Petro in
 benedictionem certam conuerſæ hæ ſortes incertæ.
 Sic ſana Idolorum non deſtructa, ſed in Eccleſias
 redacta cum ſparſione aquæ benedictæ, fixo Crucis
 venerabili ſigno, & erectis altaribus, illatiſque Re-
 liquijs ſanctorum, ſic in conuiuia caritatiua, & Aga-
 pas ſacrificia ſanguinolenta etiam apud Anglos de-
 mutata è Sancti Gregorij M. inſtituto in epiſtola,
 quam ad Mellitum Abbatem ſcripſit, direxitque
 vt Auguſtino Epifcopo porrigeretur. Sic ἑρμῆων,
 ſiue aceruorum Mercurij, & ſtatuarum Hecates, at-
 que Dianæ Triuiæ, ac Vibiliæ vice in Vijs, & Triuijs
 inſignia ſalutis humanæ ſigna nimirum Sacroſanctæ
 Cru-

æ c. 1. de vit.
 & hon. citr.
 Matth. 27.
 Marc. 15.
 Luc. 23.
 Ioan. 19. vbi
 Nonnus.
 Salmaf. in
 Vopiſc.
 in Tertull. de
 pallio.
 Eulenger. in
 Caſaul diat. 3
 de veſt. Pon-
 tif. c. 29.
 Lanoue l. 2.
 c. 143.
 Antig. de per.
 Eulenger. de
 fortib. l. 2. c. 7.
 apud hiſt. ſa-
 cram.
 Laur. de la.
 Barra p. 1.
 hiſt. s. Ioanni
 s. Aug. l. 4 c. 3
 conf.
 Greg. Turon.
 p. 4. tuem 16.
 & l. 5. fo. 49.
 Greg. l. 3. te-
 nen. 4.
 Metaphraſt.
 de s. Cypr. &
 de s. Theodo-
 ra Alexandr.
 Caſaubon. in
 Hadrian.
 Spartian. p. 6.
 in Lamprid.
 Seuer. in.
 Claud. poll.
 Nicol. ad Bul-
 gar. Cedren.
 in Heracl.
 ſociat. in hi-
 ſtor. eccl.
 Raynulphi l.
 7. c. 6. polyc.

Zonar. & B-
gnat. in Ma-
crin. & Diog.
Fulgos. l. 1. i.
memorab.
Maiol. to. 2.
dier. canicul.
ep. 7. l. 9. Re-
gilt. s. Greg.
de fortibus in
libris consu-
le vitas. Au-
tonini, Agrip-
pinen.
Polydor. de
Inoesn. er.
serran l. de
y. eccl.
Jac. de Vora-
gin. c. 109. le-
ge aurea.
Ciac. n. 400.
sist. 3. vit.
Pont.
l. 4. antiq. Ro-
man. c. 12.
salmal. in He-
liogabal.
Lamprid.

sigebert. in
chron. ad 8.
c. 438. de Kal.
Aug. & Fl.
Blood. in Ro-
ma instaurat.

Crucis, & Eeatissimæ semper Virginis Deiparæ ve-
ræ *ὀδύνητας* substituta surrexerunt, sic litui Augu-
rales baculi à summo leuiter inflexi versi sunt in vir-
gas Pontificias; Iubileus annus successit Ludis sæcu-
laribus, omnium Sanctorum commemoratio Pan-
theo, ac Panhagijs, & Fidelium Defunctorum Fe-
ralibus sacris, atque Silicernijs. Sic Sanctorum ca-
nonizationes Diuorum consecrationibus, & Apo-
theosis, aliaque id genus; non possum tacitus
præterire Ludos, & Ferias Kal. Sextilibus, siue Au-
gusti ob Actiacam Victoriâ celebrari solitas in-
Festum diem Vinculorum Sancti Petri transijisse.
Cardinalis tamen Baronius omnes errare affirmat,
qui putant eas Kalendas Augusto consecratas; quæ
enim Equestrina certamina Kalendis Augusti, qui
dies est Natalis Claudij Imperatoris, exhiberentur,
instituta sunt, quod ea die consecrata sit ædes Mar-
ti, vt Rosinus etiam contendit. Iuuat & adscribere
Bibendi Regna, & Imperia, Saturnaliaque, & *Συμ-
ποσιας*, quæ sortibus conuiualibus ducebantur,
& in solemnitatem Epiphaniæ traductæ sunt pia cu-
ra Pontificum præsertim Romanorum, qui sensim
populos à profanis ritibus depulerunt, & auerterunt
indulgentes vt ab Ethnicis aliqua mutuarentur, ve-
lut abs Aegyptijs Israelitæ aurea vasa, & instar A-
pum, quæ amaris è floribus expressos delibant suc-
cos, & ex his mella dulcissima fingunt; imò quem-
admodum peritissimi Medici, qui venenatis è ser-
pentibus Theriacum excerpserunt præsentissimum
aduersus venena ipsa Antidotum. Elucet verò illa
pietas Principum Columnensium insuper in Petri
nomine toties repetito per nobilissima capita stirpis
tam memorabilis, à Petro illo, qui sub Paschale Se-
cundo Pontifice abs Historicis prædicatur. Roma-

nis

nis arcibus à Sancto Petro trophæum Crucis illatum fuisse disertè testatur eloquentissimus Antistitum Leo, at Prænestinam arcem à Floro dictam iam obseruauit. Quin & Sanctum Paulum in sacra ista expeditione mihi nefas videretur à Sancto Petro dissiungere, asseruabatur etenim Prænestina in Ecclesia ingentis pretij, fideique monumentum Crux ænea (si non prisca illa, saltem priscae vicaria) quam Sanctum Paulum prædicando seu concionando totum per Orbem gestasse fama erat, & inde translata Cornetum, ibi etiam visitur. At è Sancti Pauli duobus dentibus vnus Beneficio Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini Prænestæ restitutus rursus emicat argenteo in ferculo, quod auro superfusum, & Dynastarum Columnensium gentilitijs insignibus iam diu exornatum est. Superesse Corneti de offibus Sancti Petri Apostoli Præneste delatis liquet ex Indice Reliquiarum. Apostolica (scribit auctor Hierarchiæ subcœlestis nondum editæ typis) sedes dicitur quandoque Romana Ecclesia quia tam ipse Petrus, quam Coapostolus eius Paulus Romanum populum, & adiacentem fide, non tamen primò (vt hic ad Corinthios perscripsit) sed principaliter doctrina, & moribus instruxerunt, ibi Salmasius adiacentem populum explicuit Græcè *ἡ ἀδελφολιν χωρία, τὰς ἐπὶ πόλιν χιόρας, τὰς ἐπὶ πόλιν ἰπαρχίας*, Anastasius Bibliothecarius vocitauit adiacentia loca, Suburbicarias etiam regiones Salmasius laudatus exponit Suburbana populi Romani, & subiacentia Castra rursus Anastasius. Has autem intra regiones, & castra quin Præneste comprehendatur quis inficias ire potest? cum XX. tantum ab Vrbe distita sit lapide, Tiburque suburbanum, & æstiuas Præneste delicias Florus denominet.

Serm. 55.

2. ad Cor. c. 1.
vbi glos. ord.Nicol. de Lyra
in ep. ad Roman.

Salmas. Euch.

l. 1. c. 21.

Hic-

In propemp.
lib. de subur-
bic. in præf.

S. Anacl. ep.
3. to. 1. Conc.
Conc. Flor.
to. 2. collat. 2.

Morin. in
exercit. eccl.

in ep. ad De-
cent. Episc.
Eugubinum.

lib. 1. ubi not.
Episc. Aurel.
Albaspinei.

l. 9. c. 201. Re-
gest.

optat. Mile-
nit. l. 1.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ forma, & series à propa-
gatione Fidei Christianæ orta est, nec enim Eccle-
siasticæ, atque ciuiles dignitates vsquequaque sibi
consonant, neque Politico semper conforme repe-
ritur sacrum regimen, vti Sirmondus, & Aleander
Junior adnotauerunt, vnde non tam iura Regno-
rum quam sedium attenderunt patres. Fluxit au-
tem primariè à Sancto Petro tamquam à fonte sacra
omnis iurisdictio, Hinc tres tantum initio exstitere
Patriarchicæ sedes, Romana nempe, cui Petrus po-
stremum insedit, & quam suo cruore in Europa
consecrauit; Antiochena, in qua primum ille sedit
in Asia; & Alexandrina in Africa, cui Marcum fi-
liolum, seu filium suum iustitiam, fidumque inter-
pretem preposuit, imò in qua Petrus ipse per Mar-
cum sedit. Certè Innocentius Primus à Beato Pe-
tro, aut abs eius successoribus in Italia, Gallijs, Hi-
spanijs, Africa, Sicilia, Insulisque interiacentibus
Ecclesias omnes institutas tradit, & Optatus Mile-
uitanus vocat Cathedram Carthaginensem, Cathedram
Petri, quia Petrus eam genuit, vt loquitur
Tertullianus, & Sedem Apostolorum Principis in
tribus locis vnus esse Sanctus Gregorius edixit.
Hæc omnia qui sedulo dispiciet, ac examinabit,
Beatum Petrum venisse Præneste, & fascino Ido-
latriæ obcoecatos ciues illuminasse ac à veneratio-
ne Fortunæ coecæ abduxisse, cultumque Dei viuen-
tis, atque videntis, cuius nutu iustissimo librantur,
& temperantur res omnes, persuasisse, atque ipsis
prefecisse sacrorum Præsulem, seu Episcopum faci-
lè dijudicabit. Eius tamen nomen intercidit, in-
tercidere quoque nomina successorum ad Secun-
dum vsque, qui Concilio Romano interfuit anno
à Virginis partu CCCXIII., & Melchiadi, seu Mil-
tiadi

radi Papæ assedit, siue id euenerit Tyrannorum
immani sæuitia, qui bacchati sunt in sacra etiam
monumenta, & codices ipsos sacros, instrumen-
taque Legis Diuinæ flammis abolere tentarunt; si-
ue modestia primæuorum fidelium, qui nomina
sua in libro vitæ, atque in coelis scribi, quàm mun-
do innotescere maluerunt; sciebant enim mortem
suam hic litteris etiam esse, nam ut accinit ille.
Mors etiam faxis, nominibusque venit.

Prudent. in
Hymno ss.
Hamiter, &c.

*De Sancto Agapito Martyre Præ-
nestæ.*

CAPVT III.

LATENT præterea quæcumque
à Christianis piè, fortiterque Præ-
nestæ gesta fuisse verisimile est, ex
quo S. Petrus ibi pedem fixit, vsq;
ad celeberrimum certamen, quod
pro Christi fide generosissimus
puer Agapitus intrepidè subijt
Consulibus Antiochiano, & Orfito, siue anno Vr-
bis conditæ MXXIII. à Christo nato CCLXXII. Au-
reliano Augusto Imperante sub Antiocho Præside,
seu Flauio ipso Antiochiano Præsfecto Urbis (Nam
sæpè Præsfecti Urbis Præsides appellantur in Marty-
rologijs, eorumque ditio ad centesimum ab Vrbe
lapidem protendebatur, vnde sacris in Historijs le-
guntur ipsorum sententia condemnati Martyres In-
teramnæ, & alibi) cum exarsisset aduersus Chri-
sti cultores persecutio nona (vt putat Sanctus Au-
gusti-

Panuin. in
Fast. Card.
Bellarmin. in
Chronolog.

Panuin. &
Contel. in
lib. præf. urb.

lib. 18. c. 32.
de Ciu. Dei.

Q